

Hajahavaintoja

Olen tässä taas muutamia päiviä rassannut aivojani ja yrittänyt keksiä, mistä aiheesta teille tällä kertaa jaarittelisin. Olen kirjoittellut näitä palstoja jo 76 ennen tätä ja välillä alkaa tuntua ns. tyhjiin imetyltä. Meikäläinen kun ei ole varsinaisesti mikään ajatusten Tonava.

Eräs ystävällinen sielu kerran "lohdutti" sanomalla: Mitäs läksit? Mutta piti hän sitä auttaa kaveria pulassa, kun aikanaan mukaan pyydettiin. Enkä missään nimesä kadu tätä pestiä, joskus vain olisi kiva saada teiltä kysymyksiä ja muutakin palautetta. Siitä puheen ollen, eräs lukija kysäisi, tunnenko erään toisen Rustarin. Nimi on sen verran harvinainen, että jos toiseen Rustariin törmäätte, 98 prosentin todennäköisyydellä olemme sukulaisia. (Siis sen Rustarin, emme törmääjän kanssa...)

Mutta asiaan. Luen koko lailla paljon dekkareita ja olen sivusilmällä pistänyt merkille kummallisen seikan, varsinkin suomalaisten miesdekkaristien kirjoissa. Naispoliiseja kutsutaan pääsääntöisesti etunimellä, miespoliiseja sukunimellä. Miksi ihmeessä? Ovatto naiset jotenkin vähäarvoisempia, eivät sukunimen arvoisia? Miksei miehiäkin kutsuta etunimellä, harvoin kirjailija nimeää kaikki mieshenkilönsä Sepoiksi tai Markuiksi, kyllä hei-

dätkin etunimillään tunnistaisi? Tietääkö joku tähän jonkun järkevän selityksen?

Törmäsinpä taas Hesarissa outoon sanamuotoon. Dublinin lentokenttä ilmoitti joutuneensa peruuttamaan yli kymmenkunta lentoa. Siis kuinka monta?? Oikeasti siellä kai peruutettiin yli kymmenen TAI kymmenkunta lentoa. Tässä taas olisi oikolukijalla ollut hommia.

Lueskelen tässä dekkareitten välillä Simon Sebag Montefioren kirjaa Stalinista ja törmäsin siellä huvittavaan juttuun. Kaganovitsin tenniksenpeluusa oli sotilastakki ja saappaat. Niin että hei sun heiluilles vain. Aku Ankan sukulaiskansaa siis, ei housuja ollenkaan. Näitä "kukkasia" näkee kyllä muissakin kirjoissa, varsinkin jos kirjailija mielellään kuvailee henkilöitään tarkemmin. Ilmeisesti lukijan on tarkoitus ihan itse mielikuvitella asun alaosa.

Triplan Arnold'silla oli remontti ja oven pielessä siitä tiedottava lappunen: Olemme suljettu jne. Miksi käyttää sanaa "olemme", miksei lapussa lukenut "Liik-keemme on suljettu silloin ja silloin"? Tuo "olemme" on niin jäykkää ja huonoa kieltä, ettei sille voi kuin nauraa. Yleensäkin kauppojen erilaisia tiedotuksia lukiessa toivon, että minulla olisi jonkinlaisen kielipoliisin valtuudet käydä hiukan opettamassa suomen kieltä näille mainosnikkareille! Ei edes aloiteta siitä, että saataisiin subjekti ja verbi samaan aikamuotoon... Huoh!

Uusia teemoja odotellen

Riitta Rustari

riitta.rustari@ristikkoakatemia.fi

Lähetthäkää ristikkoiheisiä kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi